

ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΧΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΦΑΓΑΔΕΣ

(Αυτοκράτορες, βασιλείς, ευπατριδοί, ήθεποι, έπανα-στάται, πού τρώνε σάν δράκοντες τών παρρημιδιών!..)

Σα; διηγήθηκα μ' άλλοτε καταπληκτικέσ ιστορίεσ διασημών φαγάδων. Ώστόσο, ή ιστορίεσ αυτές είνε ανεξάντηλεσ και σάσ προσέφε-ρομε πάλι σήμερα μερικέσ άκομη.

Ο Ρωμαίοσ αυτοκράτορα Κλαύδιοσ 'Αλβίνουσ έφαγε κάποιου πρού — γιά κολασίό, ό άθεόφοροσ! — πεντακόσια σίκα, μιά πιατέλα ροδάνα-να, δέκα πελόνια, έκατό φραγκόσικα, σαρανταστώσ στρεΐδια και τρία πανέρινα σταφύλια!..

Ο ίδιοσ, πάλι, κάποιου βοάδου, κατεβρόχθισε ένα λαγό, δέκα περιστέρια, έφτά πέφδιεσ και σκεδόν σέ κάθε πιουζιά του άδειασε κι' ένα κί-πελλο κρασί.

Ο Ξακουστόσ ήθεποιόσ Φάγων — όνομα και πράγμα — κατεβρόχθισε κάποτε μπροστά στον αυτοκράτορα Αθρηναίο ένα όλόκληρο άγριογού-ρονο, ένα άρνι, δέκατ στραγγιά φρούκια, ένα γουρουνάκι τού γαλα-τιού, και έπε εικοσι τέσσερεσ δόάδεσ κρασί!

Ο περιήγημοσ 'Ισπανόσ επαναστάτησ Βονόσ χαριστόσε την άγάτη πού του είχε ό 'Ισπανικόσ λαόσ κυρίωσ στην πολυεργία του και στό ότι δέν μεθούσε ποτέ, όσο κι' άν έπινε. Ένα βοάδου ό Βονόσ πήρε μέσα σ' ένα κατηλιό της Βασιλείνασ, όπου γλεντούσε μιά παρέα αντιστάδων του στό ποτό. Οι αντίπαλοί του βασιλιά αυτού τών κρασοπατέδων της 'Ισπανίασ, μόλιεσ τών ειδών, τών γουχαίνασ, κι' ό Βονόσ τούσ προκά-λεσε νά μονομαχησούν.

— Άν έχετε ίχνοσ άνδροσίου άπάνω σας, σενιόθ, τούσ φρόναζε ό Βονόσ, θά δεχθήτε ασφαλώσ μιά από τίεσ δύο προτάσειεσ μου. Ή νά μονομαχησείτε ένασ: Ένασ μεζέ μου με τό δάδα, ή νά προσπαθήσετε νά με καταβάλετε πίνοντασ όλια μεζέ περισσώτερο κρασί άπ' όσο θά πώ έγώ μόνοσ μου!..

Οι αντίπαλοί του Βονόσ, 17 όλοι-όλοι, δεχθήκατε την δεύτερη πρότα-σί του, τών καλέσανε στό τραπέζι τουσ κι' ή κρασομαχία άρχισε και βάσταζε ώσ την άλλη μέρα τό μεσημέρι, καταλήξασα σέ πλήρη θλιώ-δο του Βονόσ, ό όποιοσ, άφού ελδε και τών τελευταίοσ αντί-παλό του νά πέφτη κάτω άνασθήτοσ, διέταξε τών κάτεκα νά του φέη ένασ κάδο κρασί και τόν έπε κι' αυτόν μονο-ροφίρι!..

Στή Γαλλία επίσης, πολλά μείη του βασιλικού οίκου τών Βουρβόνων ήσαν τρομερά παύραγο.

Μιά ευγενήσ κυρία της έποχήσ αναφέρει ότι ελδε πολλέσ φορέεσ τόν Λουδοβίκο ΙΑ' νά τρώη τέσσερα πιάτα Ξεγελια από διάφορεσ σούπεσ, ένα φασιανό, μιά πέφδινα, πέντε-έ-ξη πιάτα σαλάτεσ, δύο μεγάλεσ φέτεσ χοιρομέρι, κίμποςεσ μεριόδεσ ροσαστό μοσχαρίσιο, κίμποςα αϊγά και φρούτα, πού άν τά έτρωγε αυτά μόνον ένασ άνθρώποσ με κανονικό στο-μάχι, θά έσκαζε!..

Ο Λουδοβίκοσ ό ΙΑ' παρεδίηθο πολλέσ φορέεσ στή γει-ματία του Διμαρχιόσ του Παρισίοσ. Σ' ένα λοιπόν άπό τά γεύματα αυτά, στή 1867, παρετίθησαν 21 διάφορεσ σούπεσ,

22 έντράδεσ, 44 πιάτα με διάφορα άλλα φαγητά, 36 πιάτα σαλάτεσ, 12 πιάτα με διάφορεσ αλάτεσ, 56 κομματάκια διάφορων γλυκιματιών και 23 φρουτιέρεσ με διάφορα όσπορικά.

Ο διμαρχοσ και οι άλλοι έπίσημοι, πού φάγαμε μεζέ με τόν βασιλέα τουσ, τά είχαν χαμένα. Όλοσ τουσ μεζέ είχαν φάει λιγώτερο άπ' όσο είχε φάει ό τρομερόσ βασιλιάσ τουσ. Ήσαν δώδεκα όλοι-όλοι, πού καθήσανε στό τραπέζι, κι' ό καθένας τουσ είχε δοκιμάσει μόνον μιά με-ρίδα άπ' όλα τά φαγητά και τά φρούτα. Ένώ ό Λουδοβίκοσ είχε φάει άπ' όλα.

Ο Λουδοβίκοσ ΙΗ', πάλιν, έτρωγε πάντα σέ κάθε πρόγευμά του, εκτόσ από τ' άλλα φαγητά, και δώδεκα κτριζόλεσ!..

Κάποτε, μάλιστα, συναγώστικησ στην πολυεργία με τόν δώδεκα 'Ε-σκάφ, πού ήταν κι' αυτόσ περιήγημοσ φαγάσ. Οι δύο αντίπαλοί τρώγαμε σάν δράκοι, στό τέλος όμοσ ό δουξ κλιστήκοσ στό πάτωμα και πριν προστάσουν οι φρουά, πέθανε, ή μάλλον έσκασε άπ' την πολυεργία!

Περιήγημοσ φαγάσ ήταν κι' ό Ρωμαίοσ στρατηγόσ Τούλλοσ, ό όποιοσ έτρωγε στην καθιστά του φαγητά, με τά όποια θά μπορούσαν νά χορ-τάσουν έξ-έπτά άνθρώποιο!..

Ο στρατηγόσ αυτόσ, βότερα από κάθε μάχη, έξεκοκάλιζε μόνον τουσ δύο άρνιά ψητά στη σούβλα.

Μιά μέρα, τέλος, έφαγε τόσο πολύ, ώστε μισή ώρα μετά τό γεύμα του έσκασε!..

Σέ μιά επαρχία της 'Ελλάδοσ πέθανε πού έτών μιά γυναίκα, σούγγιοσ διασίουμο του τόπου τοκογλόφου, ή όποια — δέν γράφομε καμιά ύ-περβολή — δέν έδούτανε ποτέ!..

Μεσημέρι - βοάδου της έβραζαν ένα νά χορτάση ένα μεγάλο καζάνι όλη ή μακαρόνια. Δέν έδούτανε όμοσ, άν και έτρωγε όλόκληρη την καζανιά! Ένώπιεσ κανειεσ πού ή άτυχία αυτή γυναίκα έπιμωρείτο άπ' τό Θεό γιά τά κριματά του σούγγου της.

Ό,τι εκέρδησε εκείνοσ; τού την τοκογλοφία του, τό κα-τεβρόχθισε αδή άγόραστο, ώποιο πέθανε τελόσ από την...πέπτα!..

χεται μέσα στο σνοτάδι.
—Τί είνε, βρέ;
—Έβραγα!..
—Τί εύρησε; Τόν έχθρό;...
—Όχι. Βρήκα ένα σπύλιο. Μπορεί νά παίξουμε εκεί μέσα Καρα-γάδι, χωρίς νά μάσ μυρισθή κανειεσ. Χωράει τό μισό τό λόγο!..
—Κι' άν, έντομεταξύ, μάσ προσβάλλει ό έχθρόσ, ποίοσ θά τόν άπο-κρούσι;
—Βρέ άδερφέ, κοιντόσ είνε ό έχθρόσ νά μάσ κυνηγά τή νύχτα;
'Εκείνη όμως τή στιγμή τουφεκιέσ άκούστηκαν κάτω, μακρυνά, από τή θάλασσα. Οι στρατιώτεσ άρπαξαν τά όπλα τουσ και έτοιμασθήκαν γιά ν' άκούσουν τών άνωτέρων τίεσ διαταγέσ.

Δύο άνδρεσ της δωδεκάτης έννομιτίασ, της δικήσ μας, κατορθώσαν-τε νά φτάσουν, έρποντεσ, χωρίς νά έννοηθούν, παρ' όλουσ τούσ σκο-πούσ, πού φύλαγαν, μέχριεσ ένόσ χαλάσματος, όπου ούλαμοσ έχθρικόσ ίπτακού παρέμενε, τού έπιπέθησαν αίφνιόσικα και τών ξεπαστρεψαν σχε-δόν. Έτσι, δηλαδή, ή γίνονταν στην πραγματικότητα. Οι ίππειεσ, μη φανταζόμενοι ποτέ πώσ δύο ήσαν οι προσβάλλοντεσ στρατιώτεσ, κατα-τασασθήκαμε νά φύγουν, ζωντανό και!...σνοτάμιο. γιά νά μη συλ-ληφθούν αϊχμάλωτοι!..

Ή νίκη αυτή χαρειόσθηκε ένδοσιωδούσ.
—Δέν θά έπρεπε, λοιπόν, νά δοθή και μιά τιμητική παράστασιεσ, τού ... Καραγάδιεσ, γιά νά έορτασθή τό γεγονός;
Κι' επειδή Καραγάδιεσ κατ' ουδένα λόγον έπιτρεπόταν, άρχισαμε νά παίξουμε με τόν...Μιχαήλ, ό όποιοσ άρνότανε κάθε ύπηρεσία, πού τόν διέταξε νά κάνει ό δεκανέσ έννομιταρχήσ.

—Έγώ δέν πάω.
—Γιατί;
—Γιατί δέν είμαι εδώ!..
—Άλλά πού είσαι;
—Στό κάροο πού εν' ό Καραγάδιεσ!
Και επειδή ό δεκανέσ έννομιταρχήσ δέν καταλάβαινε, ό Μιχαήλ; εκ-έξηγούσε την...άπονοσία του:
—Δέν φτάσαστε έναν χαρίτμο Μιχαήλ και τόν βάλατε με τούεσ Καραγάδιεσ; Έκει λοιπόν νά τόν ζήτατε!..
—Καλά, είνε τότε ό δεκανέσ. Άφού ό Μιχαήλ; δέν εν' εδώ, αλλά στό κάροο, στό κάροο νά πού πάτε τό συσ-σίτιο και νά τό δώσετε σ' εκείνον νά τό φάη. Προσέξτε νά μη τό πάρα κανένας άλλοσ Μιχαήλ;εσ. ζωντανόσ!..

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Τό τέλοσ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Όποιοσ συγχωρεί μιά προσβολή, δέν κάνει τίποτ' άλλο, παρά νά γιατρεύη μόνου του μιά πληγή της καρδιάεσ του.
Ζ ά ν - Π ώ λ - Ρ ί χ τ ε ρ

Όσοσ ύπάρχουν λουλούδια πού φυτρώουν σέ έρείλια, έτσι ύπάρχουν και άρετίεσ, πού ριζώνουν σέ καρδέεσ άνθρώπων κατεστραμμένων σωμα-τιώσ και ήθικόσ.
Β ύ ρ ω ν

Έκείνοσ πού έμπιστεύεται άνεξέλεγκτα σέ κάθε γυναίκα την τιμή του, δέν κάνει τίποτε διαφορετικό άπ' εκείνον πού τοποθετεί μαριμάρινο άγαλμα επάνω σ' ένα γυάλινο δοχείο και συγχρόνωσ έχει την άπαίτησι νά μη σπάση τό βάθρο.
' Α λ γ - Ρ ι κ ά ρ

Τό όνειρο και ή ζωή είνε τό ένα ή σκιά του άλλου.
Ν τ ' Α ν ν ο ύ ν τ ο σ

Δέν μπαίνει κανειεσ καθάλλα οιον Παράδεισο.
Σ ι κ ε λ ι κ ή Π α ρ ο ι μ ι α

Όποιοσ βρίσκει κάτι όραιο στό κακό, δέν μπορεί παρά γρήγορα νά τό κάνει.
' Α ν α τ ο λ ι τ ι κ η

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ
ΤΑ ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ

Ή Ξεσαρτικη άγάτη, την όποια είχαν οι άρχαίοι Έλληνεσ γιά τά άνθη, φαίνεται και από τίεσ έξήσ μεταφορικέσ φράσειεσ, τίεσ όποίεσ πρώ-του αυτοί μεταχειρίσθηκαν:

ε' Άνθοσ οίνου, άνθοσ γάλακτοσ, άνθοσ χαλκού, άνθοσ ήλικίασ, άν-θοσ δόξησ, κλπ. 'Από τούεσ Έλληνασ, κατόπιν, τίεσ μεταφορέσ αυ-τέσ, πού δήλωναν κάτι τό έλεγκτό, τίεσ πήραν οι Ρωμαίοι, και από αυτοίεσ άγόρευ ή ώ-λεσ Λατινικέσ φράέεσ.

